

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobkyně **Ž. B.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 214923/2011 ze dne 27. 3. 2012, ve věci exekučního příkazu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 214923/2011 ze dne 27. 3. 2012, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti exekučnímu příkazu vydanému Městským úřadem Český Těšín č. j. MUCT/38989/2011, kterým bylo přikázáno plátcí mzdy žalobkyně, aby prováděl srážky až do výše nedoplatku v částce 2075,- Kč.

Žalobkyně namítla, že exekučním příkazem jsou vymáhány poplatky za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování odpadů, a to za období od 1. 1. 2002 – 31. 12. 2003 a 1. 1. 2006 – 31. 12. 2006, zvýšené o exekuční náklady ve výši 500,- Kč. Žalobkyně poukázala na to, že v uvedených dobách byla nezletilá a v Českém Těšíně nežila. Žádný z platebních výměrů jí nebyl doručen. Namítala, že postup správních orgánů je v rozporu se zásadami správního procesu a dobré správy a ústavně zaručenými právy na spravedlivý proces a ochranu majetku. Rozpor spatřuje v tom, že nemohla vydání exekučního příkazu předejít, neboť platební výměry nemohla převzít, ani v nich uloženou povinnost včas splnit, ani se proti nim bránit. O vyměřovacím řízení se vůbec nemohla pro svou nezletilost dozvědět, o všem byla vyrozumívána její matka. Za neústavní pokládá samotnou úpravu, která činí z nezletilců poplatníky, kteří po dosažení zletilosti musejí nést následky pochybení svých zákonných zástupců a dále skutečnost, že úprava umožňuje postihovat účastníka, který o svém účastenství neměl bez svého zavinění sebemenší potuchy. Žalobkyně navrhla správnímu soudu předložit věc Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení § 10b odst. 1 písm. a) zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZMP“).

Žalovaný se k žalobě vyjádřil a navrhl soudu její zamítnutí. Poukázal na to, že žalobkyně byla v případech vydaných platebních výměrů, které jsou exekučním titulem, poplatníkem místního poplatku, a to jako fyzická osoba s trvalým pobytem v Českém Těšíně. V případě nezletilců za ně činí úkony zákonní zástupci. Na zákonného zástupce však poplatková povinnost nepřechází a nemůže jim být uloženo, aby platili poplatek za své děti. Faktický pobyt není pro vznik poplatkové povinnosti rozhodnou skutečností. Platební výměry byly zákonné zástupkyni žalobkyně M. T. řádně doručeny a jsou pravomocné. Taktéž jí byly doručeny výzvy k úhradě nedoplatků v náhradní lhůtě. Žalovaný vyslovil názor, že pokud dojde k vymožení nedoplatku na místním poplatku ze strany dítěte, které se zletí, může žádat náhradu po svých rodičích, a to s ohledem na vyživovací povinnost rodičů podle zákona o rodině. Ručení zákonného zástupce bylo v ZMP zavedeno až novelou č. 174/2012 Sb., která se na projednávaná období nevztahuje.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyni byly vyměřeny místní poplatky za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování odpadů včetně zvýšení z důvodu nezaplacení ve stanovené lhůtě, a to platebním výměrem č. j. FO/PLO/425/05/Chmi ze dne 21. 2. 2005, který nabyl právní

moci dne 29. 4. 2005, za rok 2002 ve výši 525,- Kč a platebním výměrem č. j. FO/PLO/426/05/Chmi ze dne 21. 2. 2005, který nabyl právní moci dne 29. 4. 2005, za rok 2003 ve výši 525,- Kč. Tyto platební výměry byly doručeny M. T.. Výzva k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě zn. MUCT/44572/2006 ze dne 6. 11. 2006 byla doručena M. T. do vlastních rukou dne 11. 1. 2007. Žalobkyni byl dále vyměřen místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování odpadů včetně zvýšení z důvodu nezaplacení ve stanovené lhůtě za rok 2006, a to platebním výměrem zn. MUCT/37922/2008 ze dne 14. 10. 2008, který nabyl právní moci dne 20. 11. 2008, ve výši 525,- Kč; doručen byl M. T.. Výzva k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě zn. MUCT/18985/2009 ze dne 3. 6. 2009 byla doručena M. T. do vlastních rukou dne 5. 6. 2009. Exekučním příkazem Městského úřadu Český Těšín zn. MUCT/38989/2011 ze dne 16. 11. 2011 bylo přikázáno plátcí mzdy žalobkyně provádění srážky do výše vykonatelného nedoplatku v částce 2 075,- Kč. Exekučními tituly byly shora popsány platební výměry na místní poplatky za léta 2002, 2003 a 2006. Proti exekučnímu příkazu podala žalobkyně odvolání ze dne 2. 12. 2011, kde uvedla shodné námítky jako v žalobě. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto. Odvolací orgán dospěl k závěru, že vymáhané pohledávky nejsou promlčeny, exekuční tituly byly řádně doručeny zákonné zástupkyni žalobkyně, která byla vyzvána k úhradě předmětných místních poplatků v náhradní lhůtě. Žalovaný uzavřel, že proti exekučnímu příkazu lze namítat pouze neexistenci exekučního titulu, resp. uhrazení vymáhané částky před vydáním exekučního příkazu. Žalobkyně toto nenamítala. Její námítky směřovaly věcně proti platebním výměrům (exekučním titulům), kdy namítala, že se v místě trvalého pobytu nezdržovala a byla v době vydání platebních výměrů nezletilá. K tomu žalovaný uvedl, že podmínkou pro vznik poplatkové povinnosti je evidovaný trvalý pobyt, nikoli pobyt faktický. Poplatníky jsou dle zákona i nezletilé osoby. Přímou jim vzniká poplatková povinnost a nelze ji vymáhat po jejich zákonných zástupcích.

Krajský soud při posouzení žalobních námítek předně uvádí, že přezkoumává exekuční příkaz, resp. rozhodnutí o odvolání proti němu. Jak dovodila judikatura, je v takovémto řízení okruh možných námítek značně omezen. V řízení o žalobě proti exekučnímu příkazu lze exekuční titul zkoumat pouze z hlediska jeho samotné existence, pravomoci správního orgánu exekuční titul vydat, právní moci exekučního titulu, skutečnosti, zda povinnost stanovená v exekučním titulu zavazuje povinného z exekučního příkazu, skutečnosti, zda exekuční titul vymáhanou povinnost vůbec ukládá, anebo skutečnosti, zda exekučním titulem uložená povinnost je fakticky vůbec splnitelná, ať už z důvodu právní či faktické nemožnosti takového plnění nebo z důvodu natolik neurčitého vymezení ukládané povinnosti, že to brání v jejím splnění (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2012, č. j. 44 A 95/2011-49; publ. pod č. 2622/2012 Sb. r. NSS). Do tohoto okruhu zjevně nespadá námitka, že žalobkyně se fakticky v místě trvalého pobytu v rozhodných obdobích nezdržovala, neboť takováto námitka se týká podmínek vzniku poplatkové povinnosti, a lze ji uplatnit v řízení vyměřovacím, nikoli exekučním. Pokud žalobkyně namítá, že platební výměry nebyly doručeny jí, nýbrž její zákonné zástupkyni, nelze v tom spatřovat žádné porušení procesních předpisů, neboť správce poplatku postupoval v souladu s § 10 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění

pozdějších předpisů, dle něhož za fyzické osoby, které nemohou před správcem daně jednat samostatně pro nezpůsobilost nebo omezenou způsobilost k právním úkonům, jednají jejich zákonní zástupci.

K namítanému ústavněprávnímu rozměru celého případu soud poznamenává, že nelze principiálně mít za protiústavní stav, kdy nezletilé osobě vznikne povinnost k peněžitému plnění, neboť i nezletilá osoba mohla být v rozhodné době subjektem vlastnického práva a příslušela jí práva plynoucí z rodičovské odpovědnosti její zákonné zástupkyně. Nelze taktéž principiálně dovodit porušení procesních práv nezletilce, je-li v řízení řádně zastoupen svým zákonným zástupcem. Právě institut zákonného zastoupení slouží k zajištění spravedlivého procesu nezletilé osoby. V projednávané věci nebyla žalobkyně postižena exekucí své mzdy kvůli právní úpravě odporující ústavním kautelám, nýbrž pro chování své zákonné zástupkyně, která nesplnila řádně povinnosti vyplývající z její rodičovské odpovědnosti při správě jmění svého dítěte stanovené v § 31 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů. Vznikla-li nezletilé žalobkyni poplatková povinnost dle § 10b odst. 1 písm. a) ZMP, byla za plnění této povinnosti odpovědná v rámci své rodičovské odpovědnosti její zákonná zástupkyně. Reparace újmy, kterou žalobkyně pociťuje, tak není realizovatelná ve exekučním správním řízení, nýbrž – jak uvedl ve vyjádření k žalobě i žalovaný – cestou nároku uplatněného vůči její zákonné zástupkyni.

Krajský soud ze shora uvedených žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 19. června 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu